

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ændringer vedrørende kandidat-anmeldelser, brevstemmeafgivning m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(FremSAT 19/1 94. Første behandling 25/1 94. Betænkning 3/3 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til boligministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om branden i Provianthuset?«

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 22/2 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/2 94).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Da jeg desværre ikke kan se, at ordføreren

for forespørgerne er til stede, bliver jeg nødt til at udsætte mødet i nogle få minutter.

Mødet er udsat. (Ophold). Mødet er ikke udsat. Nu kommer ordføreren.

Begrundelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg beklager, formand, men somme tider går tingene lidt hurtigt i denne sal – det skal vi jo ikke beklage.

Grunden til, at Fremskridtspartiet har rejst denne forespørgsel, er, at den tidligere boligminister har lovet Folketinget, at der ville blive iværksat en uvildig undersøgelse, og den har Folketinget ikke fået.

Jeg vil gerne indledningsvis til orientering oplyse nogle datoer.

Provianthuset brændte den 9. februar 1992, og den 10. juli beder boligministeren kammeradvokaten om at foretage en uvildig vurdering af sagsforløbet, herunder tage stilling til, om der er begået fejl under sagsbehandlingen, og om der eventuelt er ansvar at gøre gældende.

Den 4. november 1992 redegør kammeradvokaten i en telefax til Boligministeriet for resultaterne af den foreløbige undersøgelse.

Den 6. november 1992 er der et møde mellem kammeradvokatens repræsentanter, Boligministeriets departementschef og kontorchef Mogens Hansen, Boligministeriet. Her besluttes det, at der ikke skal indhentes supplerende byggesagkyndig ekspertise, da det forventede udbytte af det bliver meget lille og udgifterne må skønnes at blive meget store. Det besluttes endvidere, at kammeradvokaten skal afvente resultatet af politiets undersøgelser, som på det tidspunkt endnu ikke er afsluttede.

Allerede i november måned, altså kun ganske få måneder efter at boligministeren har lovet dette Folketing en uvildig undersøgelse, bestemmer man altså i det samme boligministerium, at den uvildige ekspertise, som står i kommissoriet, ikke skal indhentes. Dels mener man ikke, at den er nødvendig, dels mener man, at den ekspertise vil være for dyr for skatteyderne – de samme skatteydere, som man har pålagt at betale de 100 mio. kr., det kostede ekstra at opføre Provianthuset én gang til.

Den 12. januar 1993 er det statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby, som beslutter, at der nu heller ikke skal rejses sag